

Inowrocław, 26 czerwca 2018 r.

BOI.1431.176.2018

Pan

DECYZJA

Na podstawie art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 z późn. zm.) oraz art. 16 w związku z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku Pana

o udostępnienie informacji publicznej w przedmiocie przesłania skanów faktur, umów oraz rachunków dotyczących utrzymania Parku Solankowego w 2012 roku orzeka się, co następuje:

odmawia się udostępnienia informacji publicznej

żądaną przez Wnioskodawcę w ww. wniosku z dnia 14 maja 2018 r. (e-mail)

UZASADNIENIE

W dniu 14.05.2018 r. drogą elektroniczną wpłynął wniosek Pana o udostępnienie informacji publicznej w zakresie przesłania skanów faktur, umów oraz rachunków dotyczących utrzymania Parku Solankowego w 2012 roku.

Podstawą prawną udostępnienia informacji publicznej jest art. 4 ustawy o dostępie do informacji publicznej, który stanowi, że władze publiczne oraz inne podmioty wykonujące zadania publiczne obowiązane są do udostępnienia informacji publicznej. Jednocześnie ustawodawca w art. 3 ust. 1 pkt 1 cytowanej ustawy wprowadza przesłankę ograniczającą prawo dostępu do informacji publicznej przetworzonej polegającą na wykazaniu, iż udostępnienie tej informacji jest możliwe tylko w zakresie szczególnie istotnym dla interesu publicznego.

Informacja publiczna, o której udostępnienie wnioskował Pan jest informacją przetworzoną. Realizacja wniosku wiązałaby się z przeanalizowaniem wszystkich dokumentów księgowych z 2012 roku i wyodrębnienie spośród 99 324 pozycji księgowych w dzienniku obrotów, dokumentów dotyczących utrzymania Parku Solankowego w 2012 roku, a następnie zanonimizowanie ich i zeskanowanie.

Jak zauważa się w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, jakkolwiek "informacja publiczna przetworzona" nie posiada na gruncie obowiązującego prawa swojej definicji legalnej, to można wskazać, że charakter taki mogą mieć dane publiczne, które co do zasady wymagają dokonania stosownych analiz, obliczeń, zestawień statystycznych, ekspertyz, połączonych z zaangażowaniem w ich pozyskanie określonych środków osobowych i finansowych organu, innych niż te wykorzystywane w bieżącej działalności. Uzyskanie żądanych przez wnioskodawcę informacji wiązać się zatem musi z potrzebą ich odpowiedniego przetworzenia, co nie zawsze należy utożsamiać z wytworzeniem rodzajowo

nowej informacji. Przetworzenie może bowiem polegać np. na wydobyciu poszczególnych informacji cząstkowych z posiadanych przez organ zbiorów dokumentów (które to zbiory mogą być prowadzone w sposób uniemożliwiający proste udostępnienie gromadzonych w nich danych) i odpowiednim ich przygotowaniu na potrzeby wnioskodawcy (opracowaniu nawet prostego zestawienia w tym zakresie). Tym samym również suma informacji prostych, w zależności od wiążącej się z ich pozyskaniem wysokości nakładów, jakie musi ponieść organ, czasochłonności, liczby zaangażowanych pracowników – może być traktowana jako informacja przetworzona (np. wyrok NSA z dnia 5 marca 2015 r., I OSK 863/14). W wyroku z dnia 9 sierpnia 2011 r. (I OSK 792/11) NSA wprost postawił tezę, że "w pewnych wypadkach szeroki zakres wniosku wymagający zgromadzenia, przekształcenia (zanonimizowania) i sporządzenia wielu kserokopii określonych dokumentów, może wymagać takich działań organizacyjnych i angażowania środków osobowych, które zakłócają normalny tok działania podmiotu zobowiązanego i utrudniają wykonywanie przypisanych mu zadań. Informacja wytworzona w ten sposób pomimo iż składa się z wielu informacji prostych będących w posiadaniu organu, powinna być uznana za informację przetworzoną bowiem powstały w wyniku wskazanych wyżej działań zbiór nie istniał w chwili wystąpienia z żądaniem o udostępnienie informacji publicznej."

Wspomniany proces powstawania tej informacji skupia podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej na jej wytworzeniu dla wnioskodawcy, odrywając go od przypisanych mu kompetencji i zadań, toteż ustawodawca zdecydował, że proces wytworzenia nowej informacji w oparciu o posiadane dokumenty obwarowany będzie koniecznością wykazania, że jej udostępnienie jest szczególnie istotne dla interesu publicznego (wyrok NSA z dnia 9 października 2012 r., I OSK 1737/12).

W związku z powyższym pismem z 28.05.2018 r. wnioskodawca został poinformowany, że żądana informacja ma charakter informacji przetworzonej i wezwany do wykazania powodów, dla których spełnienie żądania byłoby szczególnie istotne dla interesu publicznego. Pan _____ nie odpowiedział na ww. wezwanie.

Art. 1 ust. 1 i art. 6 powołanej wyżej ustawy określa pojęcie informacji publicznej, którą jest każda informacja o sprawach publicznych, a w szczególności o sprawach wymienionych w art. 6. Stosowanie do art. 3 ust. 1 pkt 1 prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienie do uzyskania tej informacji, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego. Informacje publiczne mogą być zatem informacjami prostymi, czyli dokumentami dostępnymi bez wykazywania zasadności uzyskania takiej informacji ze względu na szczególną istotność dla interesu publicznego lub informacjami przetworzonymi, gdzie już tego rodzaju dodatkowymi argumentami trzeba się wykazać.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienie informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następują w drodze decyzji.

Wnioskodawca żądający informacji publicznej przetworzonej, dla jej uzyskania powinien wykazać nie tylko, że jest ona ważna dla dużego kręgu potencjalnych odbiorców, ale również, że jej uzyskanie stwarza realną możliwość wykorzystania danych dla poprawy funkcjonowania, np. organu administracji publicznej, a przez to poprawy ochrony interesu publicznego.

Należy więc stwierdzić, że udzielenie informacji publicznej przetworzonej podmiotowi, który nie zapewnia, iż zostanie ona wykorzystana w celu ochrony interesu publicznego lub usprawnienia funkcjonowania samorządu terytorialnego przemawia za przyjęciem, że brak jest podstaw do udostępnienia informacji publicznej.

Stanowisko w sprawie zajęły następujące osoby: Pani Ewa Witkowska – Zastępca Prezydenta Miasta Inowrocławia, Pani Urszula Marczevska – Naczelnik Wydziału Gospodarki Komunalnej, Środowiska i Rolnictwa.

W związku z powyższym organ postanowił orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy za pośrednictwem tutejszego Urzędu w terminie czternastu dni od dnia jej doręczenia.

ALEKSANDRA SIBORA

Naczelnik Biura Obsługi
Interesantów i Kontroli
z up. Prezydenta Miasta

Otrzymują:

- 1.
2. a/a.